

vitsord lägger de fakta, som stå inom kretsen af mitt eget bedömande, böra tillerkänna Licentiaten Estlander kompetens att på förslag till Kirurgie-professionen uppföras.

Jag bör tillägga, ett jag för detta mitt bedömande funnit ett ytterligare stöd i professor von Willebrand's nyss afgifna votum.

## 89 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 7.XII 1859

*HUA, Centralförvaltningens arkiv*

10

Ehuru min tanke är, att med det ifrågavarande förhöjda understödets utdelande med skäl kunnat anstå, vill jag, då frågan gått till omröstning i närvarande form, icke neutralisera min röst i afseende å de föreslagnas relativa förtjenst att komma i åtanke.

Licentiaten Ahlqvist har från sina tidigare studentår bevisat sin håg för och förmåga till litterära sysselsättningar; han har senare under en följd af år sysselsatt sig med språkforskningar, hvilka förutsätta lika mycken insigt som ihärdig flit. Allt detta äfvensom den ovanliga framgång, hvarmed han sålunda egnat sig åt vetenskapliga och litterära sysselsättningar, är hvar och en bekant genom de redan talrika skrifter och afhandlingar, han utgifvit. han har också en icke ringa utmärkelse som lycklig skald, och hans namn står bland de främsta i den unga Finska litteraturen. Skall alltså det ifrågavarande understödet nu utdelas, torde Konsistorium icke finna någon värdigare att dermed hugnas; och får jag med min röst tilldela detsamma åt Licentiaten Ahlqvist.

20

Licentiaten Rosenborg har såsom skriftställare gjort jemnt upp, hvad lagen af honom fordrat, för att såsom docent blifva anstald. Hans docenturspecimen har visserligen mer än vanlig förtjenst, dock icke egentligen som ett strängt vetenskapligt arbete, innehållande ny forskning eller nya åsigt, utan såsom en med sakkännedom och stor talang skrifven jurnalartikel. Förordnad att förestå profession, har licentiaten Rosenborg Fakulteten till nöjes skött sina åligganden. Jag anmärker härvid, att föreläsningars hållande för en docent, som icke är examinators, skulle utgöra en stor förtjenst, såsom bevisande för sjelfva föreläsningarnes duglighet. Att såsom examinator i en embetsexamen kunna föreläsa, i hvad till kursen hör, är en fordran, som väl bör kunna ställas på hvarje docent; att föreläsningarne haft åhörare, bevisar i ett sådant förhållande angående deras beskaffenhet ingenting.

30

Halfannat år äro förflutet, sedan Licentiaten Rosenborg utgaf sitt specimen för docentur. Han blir nu snart ensam sökande till profession. Han har icke aktat nödigt att under sagde tid genom någon utgifven skrift öka sina litterära meriter. Consistorium skall snart sättas i tillfälle att döma äfven öfver hans kompetens till profession på grund af endast de lärdomsprof, Statuterne såsom minimum föreskrifva. Att nu tillägga Licentiaten Rosenborg en extra-belöning, vore i min tanke att uttala, det Consistorium af universitetets Docenter alls ingen litterär sysselsättning utöfver den för vinnande af tjenst och lön nödvändiga fordrar. Till uttalande af en sådan åsigt och statuerande af en såbeskaffad princip för det högre docent arvodets utdelande vill och kan jag icke med min röst bidraga. Jag förklarar derföre Licentiaten Rosenborg icke kompetent för sagde arvodes erhållande.

40

50